

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER

A R R E S T

nr. 233.273 van 17 december 2015

in de zaak A. 217.007/VII-39.491.

In zake : Samira SI-ALI
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Filip Van Bergen
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Lange Leemstraat 53
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

KIND & GEZIN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 18 september 2015, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van:

- de beslissing van Kind & Gezin van 23 juli 2015 tot schorsing van de vergunningen voor de kinderopvanglocaties “De Bezige Bijtjes I” en “De Bezige Bijtjes II”;
- de beslissing van Kind & Gezin van 23 juli 2015 tot stopzetting van de subsidies voor de kinderopvanglocaties “De Bezige Bijtjes I” en “De Bezige Bijtjes II”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 december 2015.

Kamervoorzitter Eric Brewaeys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Barbara De Raedt, die loco advocaat Filip Van Bergen verschijnt voor verzoekster, en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Er wordt alleen rekening gehouden met de geschriften die in de procedureregeling zijn voorzien.

III. Feiten

3.1. Verzoekster beschikt over vergunningen van Kind & Gezin en wordt gesubsidieerd om in kinderopvang voor baby's en peuters te voorzien op de locaties "De Bezige Bijtjes I" en "De Bezige Bijtjes II" gevestigd te Deurne (Antwerpen).

3.2. Op 25 november 2014 ontvangt Kind & Gezin vanwege de Sociale Inspectie een onderzoeksverslag van 6 november 2014. Uit het bijgevoegd

proces-verbaal van 20 oktober 2014 blijkt dat op 13 oktober 2014 bij een controle in de opvanglocaties werd vastgesteld dat van vier werknemers de deeltijdse arbeidsovereenkomsten en werkroosters niet konden worden voorgelegd en dat van twee werknemers de indiensttreding niet was meegedeeld aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen.

3.3. Op 24 juni 2015 wordt verzoekster door de correctionele rechtbank te Antwerpen veroordeeld voor het witwassen van wederrechtelijk verkregen vermogen door het te investeren in het kinderdagverblijf “De Bezige Bijtjes II”.

3.4. Ingevolge die veroordeling geeft Kind & Gezin op 26 juni 2015 kennis aan verzoekster van het voornemen om de vergunningen voor beide opvanglocaties op te heffen en de subsidies stop te zetten.

3.5. Op 29 en 30 juni 2015 dienen de raadslieden van verzoekster bezwaar in tegen dit voornemen. Zij voeren onder meer aan dat de veroordeling van verzoekster niet definitief is aangezien tegen het vonnis van de correctionele rechtbank beroep wordt ingesteld.

3.6. Op 9 juli 2015 heeft een hoorzitting plaats.

3.7. Met de bestreden beslissingen van 23 juli 2015 worden de vergunningen voor de beide opvanglocaties van verzoekster geschorst en de subsidies stopgezet.

Deze beslissingen luiden, onder meer, als volgt:

“Uit onderzoek blijkt het volgende:

Feiten

Sinds 1 december 2009 beschikt de organisator over een vergunning voor de opvanglocatie De Bezige Bijtjes 1 en vanaf 1/01/2013 voor de locatie De Bezige Bijtjes 2, beiden locaties voor de groepsopvang van baby's en peuters. Vanaf respectievelijk 1 september 2010 en 1/01/2013 ontvangt mevrouw

subsidies van Kind & Gezin (basissubsidies en subsidies inkomenstarief).

Op 25/11/2014 ontving Kind & Gezin van de Sociale inspectie het PV. nr. AN.069.I.2.009428.14 van 20/10/2014 opgesteld n.a.v. bezoeken aan de opvanglocaties op 13/10/2014. Voor 4 werknemers beschikt de organisator niet over een arbeidsovereenkomst, 2 werknemers werden niet aangegeven aan de instelling belast met de inning van de sociale zekerheidsbijdragen. Eén van hen genoot op dat ogenblik een werkloosheidsuitkering.

Op 3 juni 2015 verscheen Samira Si-Ali voor de Correctionele Rechtbank in Antwerpen op beschuldiging van handel en bezit van cocaïne en het witwassen van wederrechtelijk opgebouwd vermogen door het te herinvesteren in de uitbating van het kinderdagverblijf De Bezige Bijtjes 2.

Op 24 juni 2015 werd Samira Si-Ali door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld voor het witwassen van crimineel geld, o.a. werd illegaal verkregen gelden werden geïnvesteerd in de Bezige Bijtjes 2.

In het vonnis stelt de rechtbank vast dat er in hoofde van mevrouw Samira Si-Ali sprake is van “normvervaging” gezien ‘een reeks politionele veroordelingen’.

[...]

Op 8 juli 2015 ontving Kind & Gezin van het Arbeidsauditoraat Antwerpen het PV. nr. AN.069.I.2.01984.15 van 1/06/2015 opgesteld n.a.v. bezoeken aan de opvanglocaties op 28/05/2015. Voor 6 (deeltijdse) medewerkers kon op het moment van de controle geen afschrift van de arbeidsovereenkomst, noch een werkrooster voorgelegd worden.

[...]”.

IV. Voorwaarden van de vordering tot schorsing

4. Krachtens artikel 17, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State (hierna: RvS-Wet) kan de schorsing van de tenuitvoerlegging slechts worden bevolen onder de dubbele voorwaarde dat de zaak te spoedeisend is voor een behandeling ervan in een beroep tot nietigverklaring en dat minstens één ernstig middel wordt aangevoerd dat de nietigverklaring van de akte of het reglement *prima facie* kan verantwoorden. Er kan alleen rekening worden gehouden met hetgeen daarover in het verzoekschrift werd uiteengezet en gestaafd. De Raad van State kan geen acht slaan op hetgeen in later ingediende geschriften of ter terechtzitting nog door de verzoekende partij wordt bijgebracht. De verwerende partij kan daarop immers niet meer schriftelijk repliceren en de auditeur kan daarover niet op een deugdelijke wijze advies verlenen in een procedure die op grond van artikel 22 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State essentieel schriftelijk is.

Spoedeisendheid

Standpunten van de partijen

5. Verzoekster zet onder het opschrift “wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft” het volgende uiteen:

“● De geografische ligging van Kinderdagverblijf de Bezige Bijtjes

Kinderdagverblijf de Bezige Bijtjes I en II zijn gelegen in Deurne Noord, de gemeente waar ca. 85 % van de kinderen woonachtig is.

Het cliënteel is woonachtig in:

(...)

Deurne Noord wordt gekenmerkt door een hoge armoedegraad, wat blijkt uit een omgevingsanalyse, opgemaakt door het wijkoverleg te Deurne. Zo toont deze studie aan dat in Deurne noord een hoge graad aan kansarme gezinnen met pasgeboren baby's aanwezig is. (...)

Dat de kansarmoede wordt beoordeeld volgens het registratiesysteem van Kind en Gezin zelf.

Tevens blijkt uit deze studie, dat er, specifiek voor Deurne Noord, een bijzonder hoge populatie aanwezig is van mensen met OCMW-steun. Bovendien is de werkloosheidsdruk in Deurne Noord groter dan deze in Deurne Centrum en Zuid.

● De schade voor het cliënteel in Kinderdagverblijf De Bezige Bijtjes I en II

De bestreden beslissing maakt het voor de ouders van deze minder welgestelde gezinnen onmogelijk om langer hun kinderen naar kinderdagverblijf De Bezige Bijtjes I en II te brengen, waardoor het kinderdagverblijf per direct zou moeten sluiten.

Het cliënteel werd over een periode van ruim 5 jaar opgebouwd, waardoor het opschorten van het recht tot uitoefening van de kinderopvangactiviteiten en het intrekken van de subsidies een niet te herstellen nadeel vormt.

● De schade wegens verlies aan cliënteel in Kinderdagverblijf De Bezige Bijtjes I en II

Wanneer het cliënteel, allen gelegen in het district Deurne, gehoor krijgt van de vermeende inbreuken zal dit een ontegensprekelijke en onherstelbare imagoschade met zich meebrengen. Deze imagoschade heeft tot gevolg dat de afoming van cliënteel ernstige economische schade zal toebrengen aan verzoekster haar persoonlijke toestand en aan haar professionele activiteiten.

● Het inkomensverlies

Het hoeft geen betoog dat verzoekster door sluiting van de kinderdagverblijven de inkomsten, die zij hieruit ontvangt thans moet ontberen.

● Verlies van subsidies

De gevolgen m.b.t. de bestreden beslissing 2 zijn op heden specifiek te begroten zoals blijkt uit stuk 10.

● De kosten (Huurprijs - gedane investeringen)

Om de opbouw van kinderdagverblijf De Bezige Bijtjes I en II te realiseren

heeft verzoekster panden dienen te huren, die volledig en eigenhandig gerenoveerd werden door Mevrouw Samira Si-Ali.

Het huurcontract voor bezige bijtjes I, waarvan de huurprijs, na indexering, doorheen de jaren 1.050 EUR bedraagt werd stilzwijgend verlengd (...).

Het huurcontract voor bezige bijtjes II, waarvan de huurprijs, na indexering, doorheen de jaren 2.035 EUR bedraagt werd stilzwijgend verlengd (...).

De bestreden beslissingen werden kenbaar gemaakt op datum van 23 juli 2015. Door de afwezigheid van betalend cliënteel en de afwezigheid van inkomsten kan verzoekster de huurprijs niet langer betalen. Het pand zou per direct moeten worden opgezegd, waardoor verzoekster met een zware financiële kater zou achterblijven.

Een vernietiging van de beslissing zou dan voor verzoekster geen soelaas meer brengen, het betreft een ernstig en onherstelbaar nadeel”.

Zij maakt in haar verzoekschrift bovendien melding van de noodzaak van een schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, waarbij zij in het bijzonder verwijst naar:

- “- Het definitief verlies van cliënteel
- Het inkomensverlies, welk per direct voelbaar wordt
- De thans nog lopende huurkosten
- Het nadeel voor de cliënten en hun kinderen gezien zij plots zonder opvang vallen”.

6. De verwerende partij antwoordt hierop wat volgt:

“De uiteenzetting van mevrouw Si-Ali omtrent deze schorsingsvoorwaarde is niet onderbouwd door enig stuk. Het financiële nadeel wordt met name niet aangetoond.

In een arrest van 25 april 2013 stelde uw Raad dat imagoschade kan worden goedge maakt door een eventueel tussen te komen annulatiearrest.

Met verwijzing naar het eerder geciteerde arrest van Uw Raad van 25 april 2013, moet worden besloten dat mevrouw Si-Ali niet aannemelijk maakt dat zij de termijn tot het oordeel over haar nieuwe vergunningsaanvraag niet zou kunnen overbruggen. Het gaat op dit vlak niet langer om een moeilijk te herstellen ernstig nadeel maar het ingeroepen financiële nadeel dient “enige omvang” te hebben.

Die omvang moet dermate zijn dat zij de duur die de annulatieprocedure in beslag neemt niet zal kunnen overbruggen. Mevrouw Si-Ali brengt geen stukken voor die een dergelijk standpunt kunnen onderbouwen”.

Beoordeling

7. Artikel 6 van de wet van 20 januari 2014 houdende hervorming van de bevoegdheid, de procedureregeling en de organisatie van de Raad van State heeft de schorsingsvoorwaarde van het “moeilijk te herstellen ernstig nadeel” vervangen door deze van de “spoedeisendheid”.

Een zaak is spoedeisend, en dus vatbaar voor beoordeling in kort geding, zodra de vrees voor schade van enig belang, of zelfs voor ernstige nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt. Bijgevolg mag het kort geding worden gehanteerd wanneer het geschil niet met de gewone procedure binnen de gewenste tijdspanne opgelost kan worden.

8. Overeenkomstig artikel 17 RvS-Wet moet het verzoekschrift “een uiteenzetting van de feiten [bevatten] die, volgens de indiener ervan, de spoedeisendheid verantwoorden die ter ondersteuning van dit verzoekschrift worden ingeroepen”. Hetzelfde is te lezen in artikel 8, 4°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State. De verzoekende partij dient daartoe aan de zaak eigen, specifieke gegevens bij te brengen die in concreto aantonen dat de zaak te spoedeisend is om de uitkomst van het annulatieberoep te kunnen afwachten, gelet op de nadelige gevolgen die een tenuitvoerlegging van het bestreden besluit voor haar persoonlijk veroorzaakt.

9. Het verzoekschrift bevat geen formele uiteenzetting van de spoedeisendheid, maar alleen een uiteenzetting van “de uiterst dringende noodzakelijkheid” en van “het moeilijk te herstellen ernstig nadeel”.

Die uiteenzettingen kunnen slechts in aanmerking worden genomen voor zover daaruit de feiten die de spoedeisendheid van de vordering verantwoorden op voldoende duidelijke wijze blijken.

10. De spoedeisendheid moet bestaan in hoofde van verzoekster. Gevolgen voor derden kunnen de spoedeisendheid bijgevolg niet aantonen. Het argument dat verzoeksters cliënteel, bestaande uit ouders van vaak minder welgestelde gezinnen, niet langer gebruik zal kunnen maken van de opvanglocatie kan bijgevolg niet in aanmerking worden genomen.

11. De imagoschade kan in de regel worden goedge maakt door een vernietigingsarrest en is dus niet onherstelbaar. Verzoekster toont niet aan dat dit in het huidige geval anders zou zijn.

12. De omvang van een financieel nadeel moet, om een gebeurlijke schorsing te verantwoorden, dermate zijn dat de verzoekende partij de duur die een annulatieprocedure in beslag neemt niet zal kunnen overbruggen. Verzoekster maakt niet aannemelijk dat, wanneer de bestreden beslissing niet wordt geschorst, zij in een dermate moeilijke financiële positie dreigt terecht te komen dat zij dit nadeel in afwachting van een uitspraak over het vernietigingsberoep niet zou kunnen dragen. Zij verwijst immers enkel naar een inkomensverlies en lopende huurkosten, zonder enige toelichting te verstrekken over de concrete gevolgen daarvan voor haar levensstandaard en die van haar gezin.

13. De spoedeisendheid van de vordering is niet aangetoond.

14. Er is niet voldaan aan één van de voorwaarden gesteld in artikel 17, § 1 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State om de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit te kunnen bevelen.

Die vaststelling volstaat om de vordering te verwerpen.

BESLISSING

De Raad van State verwerpt de vordering.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van zeventien december tweeduizend vijftien, door de Raad van State, VIIe kamer, samengesteld uit:

Eric Brewaeys,
bijgestaan door

Bart Tettelin,

kamervoorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Bart Tettelin

Eric Brewaeys